

ایران

دورنما

دیلی نیوز (امریکا):

با ادامه قرنطینه‌ها، تعطیلی مشاغل و کاهش درآمدها تمام ذخیره غذایی نیویورک در حال اتمام است و این می تواند تبدیل به فاجعه ای بزرگتر برای مردم این شهر شود. با این حال شهردار گفته است در تلاش هستند تا کمک های لازم را دریافت کنند.



سازمان بهداشت جهانی، قربانی اهمال کاری‌های کرونایی ترامپ

فرار رو به جلو با ابزار کرونا

گوترش: اکنون زمان همبستگی است نه قطع منابع دیگری!

زهره صفاری: در بحبوحه بحران

جهانی کرونا و در حالی که سازمان بهداشت جهانی برای کمک به مردم جهان نیازمند کمک است، دونالد ترامپ با تصمیم جنجالی‌برائیکز خود برای قطع کمک ۵۰۰ میلیون دلاری به سازمان بهداشت جهانی، بار دیگر خود را در معرض سیل انتقادات قرار داد و از جمله سازمان ملل تاکید کرد که الان وقت اینگونه تصمیمات نیست.

به نوشته شبکه خبری «الجزیره»، در حالی که آمارهای جهانی از ابتلای بیش از ۲ میلیون نفر و مرگ بیش از ۱۲۰ هزار نفر در سراسر جهان بار اثر کرونا حکایت دارد، وضعیت امریکا با بیش از ۶۰۰ هزار مبتلا و بالای ۲۷ هزار کشته که سه برابر بیشتر از کشورهای دیگر است، وخیم‌تر از دیگر آسیب‌دیدگان از «کوید۱۹» به نظر می‌رسد. به باور ناظران، اهمال و واکنش‌های غیراصولی «دونالد ترامپ»، رئیس جمهوری ایالات متحده علت اصلی نابسامانی‌ها در این کشور است.

اما «دونالد ترامپ» برای فرار از این موقعیت نابسامان، تنها یک روز پس از درگیری با فرمانداران ۷ ایالت امریکا بر سر شکستن قرنطینه و آغاز کار مشاغل، صبح سه‌شنبه در نشست خبری روزانه‌اش با اشاره به تصمیم قطع کمک به سازمان بهداشت جهانی گفت: «سازمان بهداشت جهانی از عهده مسئولیت‌هایش برنیامده و باید عملکردش بررسی شود. انسان‌های زیادی جانشان را از دست دادند، در حالی که اگر سازمان بهداشت جهانی، اشتباهات یا اهمال‌ها و واکنش‌های صحیح و ناصحیح را بررسی کنیم، حالا وقت این کار نیست.» نخست‌وزیر نیوزیلند در واکنش به این تصمیم گفت: «در این زمان که کشورها نیازمند

تبادل اطلاعات و اعتماد بیشتر هستند سازمان بهداشت جهانی این وظیفه را عملکرد سازمان بین ۶۰ تا ۹۰ روز طول می‌کشد.» اینکه این تصمیم «دونالد ترامپ»، کمک‌های امریکا به سازمان بهداشت جهانی (بالاترین کمک جهانی) را که معادل ۱۵ درصد بودجه این سازمان است، موقت یا دائم قطع خواهد کرد مشخص نیست اما به نوشته «یورو نیوز»، «مارگارت هریس» سخنگوی سازمان بهداشت جهانی، ساعاتی پیش از انتشار خبر قطع این کمک‌ها، از تداوم فعالیت‌های این سازمان حتی پس از قطع کمک امریکا خبر داده بود.

■ حمایت جهانی از سازمان بهداشت جهانی

از آنجا که امریکا بزرگترین سرمایه‌گذار سازمان بهداشت جهانی به‌شمار می‌رود بدون شک این تصمیم عملکرد این سازمان را در کشورهای مختلف تحت تأثیر قرار خواهد داد. به گزارش «رویترز»، «آنتونیو گوترش»، دبیرکل سازمان ملل در این باره گفت: «اکنون زمان مناسب برای کاهش منابع مالی سازمان بهداشت جهانی و یا هر سازمان دیگری نیست که در مقابله با ویروس کرونا فعالیت می‌کند. اکنون زمان وحدت و همبستگی است و سازمان بهداشت جهانی هم در خط مقدم مبارزه و تأمین تجهیزات، تعیین الگوها و روش‌های درمانی برای کشورهاست. زمانی که این بحران به پایان رسید می‌توانیم به گذشته برگشته و اشتباهات یا اهمال‌ها و واکنش‌های صحیح و ناصحیح را بررسی کنیم.

حالا وقت این کار نیست.» نخست‌وزیر نیوزیلند در واکنش به این تصمیم گفت: «در این زمان که کشورها نیازمند اتحادیه درمانی امریکانیز با نقد ترامپ

دموکراسی تعطیل نمی شود

کره جنوبی نخستین انتخابات سراسری جهان در بحبوحه کرونا را برگزار کرد

ندا اکیش/ در کره جنوبی، کشوری که در ماه‌های اخیر به دومین کانون همه گیری ویروس کرونا تبدیل شده بود، دیروز چهارشنبه واجدان شرایط رای دادن با ماسک و دستکش و حفظ فاصله اجتماعی در صف‌ها پای صندوق‌های رای ضدعفونی شده رفتند تا در انتخابات پارلمانی شرکت کنند و این پیام را به کشورهای جنوبی دیروز چهارشنبه نه تنها در انتخابات میان دوره ای پارلمانی برای انتخاب ۳۰۰ عضو مجمع ملی شرکت کردند بلکه با حضور زودهنگام پای صندوق‌های رای رکورد زدن به طوری که تا ساعت ۳ بعدازظهر به وقت محلی حدود ۵۶ درصد واجدان شرایط رای خود را به صندوق‌ها ریخته بودند. این انتخابات که نخستین انتخابات سراسری برگزار شده در جهان پس از همه گیری ویروس کرونا به شمار می رود در واقع حامل این پیام به دیگر کشورهای جهان بود که حتی در شرایط حاد و بحرانی دموکراسی تعطیل نخواهد شد. این انتخابات همچنین رفاندومی برای حزب حاکم و رئیس جمهوری «مون جانه این» بود که در بحران همه گیری ویروس کرونا عملکرد مطلوبی داشت.

علاوه بر کره جنوبی، سوئد هم از جمله کشورهایی است که در بحران

چاینا دیلی (چین):

کرونا باعث نشده چین دست از دیپلماسی بکشد. به همین منظور شی جین پینگ در تماس‌های مکرر با سران سایر کشورها خواهان همبستگی جهانی برای مبارزه با کرونا شده و اعلام کرده، با ارسال کمک‌های پزشکی اولین گام را در این همکاری‌ها برمی دارد.



infanews

گفت: «قطع کمک به جای تمرکز بر یافتن راهکار، خطرناک‌ترین واکنش در این بحران جهانی است.» رئیس سابق کمیته بودجه امریکا نیز تصمیم اخیر ترامپ را به ممانعت از کمک نظامی به کشور هم‌پیمان در بحبوحه جنگ تشبیه کرد. دکتر «امش آندالیا»، رئیس موسسه امنیت بهداشت جان هایکینز نیز گفت: «حالا زمان بررسی اشتباهات سازمان جهانی بهداشت نیست و این تصمیم در میانه این بحران پیام اشتباهی را دارد.» «البوت انجل»، نماینده کمیته سیاست خارجی مجلس نمایندگان امریکا نیز گفت: «دراوج این بحران رئیس امریکا مجبور به عقب‌نشینی شد. به با نقد سازمان بهداشت جهانی، چین، منتقداناش و اسلاف خود تمام توانش را برای سرپوش گذاشتن بر سوء مدیریت خود در بحران کرونا به کار گرفت.» این تعیین‌خواهیم کرد اما بدون شک این زمان چندان دور نخواهد بود.»

رئیس جمهوری امریکا این روزها با بحرانی سیاسی روبه‌رو شده است. به گزارش «تلگراف»، او در سه سال گذشته برنامیزی قبیتی برای پیروزی در انتخابات کرد و آرام آرام در مسیر پیش رفت اما «کووید۱۹» همه معادلات او را به هم ریخت. در زمانی

نه چندان دور «دونالد ترامپ» با تکان دادن اقتصاد امریکا جایگاه پیروز انتخابات را از آن خود کرد اما بحران کرونا ۱۵ میلیون امریکایی را خانه‌نشین کرده و بازارهای امریکا بدترین زمان خود از سال ۲۰۱۷ را تجربه می‌کنند. شاید این مسائل، بخشی از دلایل سردرگمی «ترامپ» و تصمیمات جنجالی اخیرش باشد.

از سوی دیگر تصمیم اخیر «ترامپ» را می توان سیاستی برای سرپوش گذاشتن بر اقدامات نادرست رئیس جمهور در بحران کرونا عنوان کرد. به نوشته سایت روزنامه «گاردین»، «دونالد ترامپ» در بحبوحه بحران همه‌گیری کرونا از قطع کمک چند صد میلیون‌ی خبر داده است. تعبیری که می‌توان از این تصمیم داشت این است که او به دنبال یک قربانی برای سوء مدیریت خود در بحران فعلی است. گرچه قطع این کمک باید با تأیید سنای امریکا انجام شود اما «الکساندر فیلان»، استادیار مرکز تحقیقات و امنیت بهداشت جهانی در دانشگاه «جورج تاون» معتقد است: «این تصمیم به هر شکل و با تأیید هر مقامی، در هر زمانی غیر از این بحران نیز گونه‌نظرانه و خطرناک است. این شرایط که جای خود را دارد.»

همچنین به صورت پرتعداد افراد پلیس حضور داشتند تا مواردی را که برنامه‌های ردیابی تلفن‌های همراه موفق به ردیابی آنها نشده بودند شناسایی کنند.

توماس والاسک، قانونگذار اهل اسلواکی با ابراز نگرانی از نابودی دموکراسی‌ها گفت: ما باید مطمئن شویم که به نام مبارزه برای سلامت عمومی حتی یک اینچ هم از حد نیاز فراتر نمی‌رویم و آزادی‌های مدنی مردم را یی دلیل و بیش از حد مخفوش نمی‌کنیم.

در مصر پس از ترور انور سادات، رئیس جمهوری وقت در سال ۱۹۸۱، مردم مصر به مدت بیش از ۳۱ سال در وضعیت اضطراری زندگی می‌کردند و همین مساله به دولت اختیارات نظامی بسیار داد. در فرانسه هم پس از حملات تروریستی نوامبر ۲۰۱۵ به مدت دو سال وضعیت اضطراری اعلام شد و در این دو سال به دولت اختیارات جاسوسی بسیار داده شد و این اختیارات دائمی شد و دیگر لغو نشد. در ایالات متحده امریکا هم پس از حادثه ۱۱ سپتامبر در سال ۲۰۰۱ وضعیت اضطراری اعلام شد و این وضعیت تا کنون هم ادامه دارد و گواه آن نیز همچنان باز بودن زندان گوانتانامو، حملات پهبادی مداوم و جاسوسی‌های جمعی است. به گزارش آپیدا، در شیلی هم انتخاباتی که قرار بود در ماه آوریل برگزار شود به اکثر مموکل شد و به دولت اختیارات جدیدی داده شد که با کووید ۱۹ مبارزه کند.



Xinhua

اساسی مجارستان برای مانند در قدرت درصد اعمال تحریم‌هایی علیه او بود اما همه‌گیری کرونا به او فرصت داد که به بهانه مبارزه با این همه‌گیری نه تنها فارغ از نظرات پارلمانی با اختیارات بسیار بیشتر از قبل در قدرت بماند بلکه به بهانه انتشار «اطلاعات غلط» راحت‌تر رسانه‌ها و گروه‌های مخالف خود را تنبیه و سرکوب کند. اتفاق‌هایی از این دست در دیگر کشورهایی که به طور سنتی جزو کشورهای دارای دموکراسی و آزادی بیان و عقیده هستند هم رخ داد و یک شبه تصمیم‌هایی توسط یک فرد گرفته می‌شد که در شرایط عادی هرگز رخ نمی‌داد و تنها نمونه‌های آن در کشورهای خودکامه دیده شده بود. به عنوان مثال در بلژیک مقامات از شرکت‌های تلفن همراه خواستند در گوشی‌های تلفن همراه مردم نرم‌افزارهایی نصب کنند که بتوانند افراد را رصد کنند و مطمئن شوند افراد از خانه‌هایشان خیلی زیاد دور نمی‌شوند. در این کشور

■ پنجشنبه ۲۸ فروردین ۱۳۹۹

■ سال بیست و ششم

■ شماره ۷۳۲۳

جهان

درس‌هایی از بحران‌های گذشته

نویسندگان: جورج شولتز، مایکل بوسکین، جان تیلور

تعطیلی بی سابقه تقریباً تمام بخش‌های اقتصاد ایالات متحده امریکا که برای کاستن از سرعت انتشار ویروس کرونا به دستور دولت‌های محلی، فدرال و ایالتی انجام شده، قابل درک است. اگرچه اغلب مواقع دخالت‌های دولت در تعطیلی‌های طولانی مدت بازارها بیش از آنکه سودمند باشد، مضر است. حتی در مواقع بحران، بازارها خودشان مشکلات را به خوبی حل می‌کنند زیرا آنها خوب می‌دانند که چگونه باید از مشوق‌های مناسب‌بهرترین بهره‌ر ببرند. بنابراین سیاست‌گذارانی که اکنون درگیر مبارزه با همه‌گیری کووید ۱۹ هستند باید هرکاری که ممکن است انجام دهند تا بازارها نتوانند با بهره‌گیری از مشوق‌ها به کارشان ادامه دهند. در این زمینه نگاه به گذشته و درس گرفتن از بحران‌های سابق مفید خواهد بود.

در مرحله اول، دولت‌ها باید در مواقعی که مجبور هستند بخش خصوصی را به طور موقت و برای اهداف اضطراری به کار گیرند، محدودیت‌های حداقلی را برای کارخانه‌ها و کارکنان آنها ایجاد کنند چه زمانی که در جنگ جهانی دوم ازبخش خصوصی می‌خواستند تاکت بسازد و چه حالا که از بخش خصوصی می‌خواهند دستگاه‌های تنفس مصنوعی بسازد. سیاست‌های به شدت افراطی یا غیرکارشناسی اغلب هم بهبود اوضاع و هم سلامت اقتصاد در بلند مدت را به خطر می‌اندازد. در واقع در اکثر مواقع (بجز برخی استثناها) اعمال قوانین کمتر برای موفقیت در بخش اقتصاد توصیه می‌شود. به عنوان مثال، امروز چرا نباید در قوانین استخدام پزشکان و پرستاران بازنشسته انعطاف به خرج نداد و از آنها برای کمک به درمان بیماران مبتلا به ویروس کرونا در بیمارستان‌ها استفاده نکرد؟

همچنین اعتماد کردن به مسئولیت‌های فردی و حمایت از این موضوع حیاتی است. مداخله‌های مداوم دولت در مناقشات مهم کارگری در دوران ریاست جمهوری جان اف کندی و لیندون جانسون همیشه باعث می‌شد که کاخ سفید به دردرس بیفتد. این مداخلات معاملات بخش خصوصی را خراب می‌کرد زیرا مدیران اجرایی این بخش و اتحادیه‌ها تا زمانی که به واشنگتن و کاخ سفید نمی‌رفتند هیچ تاشی برای حل مشکلات خود نمی‌کردند. اما در سال ۱۹۶۹ زمانی که ریچارد نیکسون با اعتصاب کارگران بخش بندر مواجه شد به طرف‌های درگیر در این مناقشه کارگری گفت، خودشان باید مسئولیت حل و فصل این مناقشه را برعهده بگیرند و آنها هم توانستند این مشکل را حل کنند. دولتمردان باید حواسشان باشد که به طور مناسب و مفید دخالت کنند. پس از حادثه ۱۱ سپتامبر در سال ۲۰۰۱ جورج دبلیو بوش، رئیس جمهوری وقت بازارها را تعطیل نکرد و اولین کاری که کرد این بود که منابع مالی القاعده را قطع کرد بدون آنکه جریان مبادلات مالی جهان را مختل کند و مانع رشد اقتصادی جهان شود.

در نهایت، سیاستگذاران باید بر تأثیر اقتصادی بحران‌ها متمرکز شوند. در جریان رکود اقتصادی جهان در سال ۲۰۰۸، کنگره امریکا یک بسته «تشویقی» موقت با تمرکز بر تخفیف‌های مالیاتی تصویب کرد هرچند که این بسته تشویقی‌کمکی به رکود اقتصادی آن سال نکرد و مردم که نگران پیامدهای اقتصادی این رکود بودند حتی مالیات‌های تخفیف خورده را هم پرداخت نکردند و کشتی اقتصاد که در حال غرق شدن بود به غرق شدن ادامه داد. با نگاه به بحران‌های گذشته، اکنون که بحران بهداشت عمومی در سراسر جهان از جمله ایالات متحده امریکا رخ داده و غلبه بر این بحران یکسری باید‌ها و نباید‌های بهداشتی و مراقبتی دارد، ایالات متحده باید یک استراتژی اقتصادی اتخاذ کند تا بازارها از بین نروند. اجرای مؤثر این استراتژی اقتصادی نیازمند مشورت و همکاری دولت و بخش خصوصی است. بنابراین در سر مهمی که باید از بحران‌های گذشته گرفت این است: باز نگه داشتن بازارها و ارائه مشوق‌های قوی به بخش خصوصی است.

منبع:Project Syndicate

آنچه هست و آنچه می‌پنداشتیم

نگاهی به وضعیت امریکا، چین، کانادا، ایتالیا، بریتانیا و ... نشان می‌دهد که سیاستمداران و حاکمان محال است دیگر بتوانند حتی خواب کنترل کامل رسانه‌ای را ببینند. فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی برای بسیاری از زامداران پنهانکار، به کابوسی تمام ناشدنی تبدیل شده است.

۳- شیوع ویروس کرونا یک آزمون برای دولت‌ها و ملت‌ها بود فاجعه‌های انسانی و اخلاقی رخ داده در نیویورک، انگلستان و بسیاری از کشورهای اصطلاحاً توسعه‌یافته، چنان قدرت‌گیرانه خود را از درجه شبکه‌های اجتماعی عیان کردند که هنوز هم بسیاری از سیاستمداران و زمامداران این کشورها، حیرت‌زده و ناباورانه، بازنمایی جامعه و وضعیت سیاست‌ورزی‌های اجتماعی‌شان را در شبکه‌های اجتماعی می‌بینند و از کش‌های پنهان کارانه بیشتر عاجزند. ۴- در میان انبوهی از این بازنمایی‌ها، آنچه بیش از هر چیز دیگر خودنمایی کرد و چوان پتکی از واقعیت بر سر اوهام پیش‌کاروانی کوئیده شد، تصویری بود که از رشد فرهنگ، سبک زندگی و اخلاق‌مداری اجتماعی در کشورهای توسعه‌یافته و عقب‌ماندگی تمدنی و بی‌اخلاقی و وحشیگری کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه ارائه شده بود و باور بعضی‌ها را می‌ساخت، همه دیدیم و دیدند که چه شد و حقیقت، خود را نشان داد.

جهانیان به عین دیدند که فرهنگ اسلامی و زنجیره ارزش‌های اسلامی در مردم ایران قوی و راسخ است.

۵- فرهنگ، تمدن و اخلاق در وضعیت کرونایی است که از پس حرف‌ها و سخنرانی‌ها و مقاله‌ها و میزگردها و ... نمایان می‌شوند و در برابر چشمان جهانیان قرار می‌گیرند. «موقعیت» و «وضعیت» است که می‌گوید که هر کسی چگونه است و چطور رفتار می‌کند. چه آنکه در «بی‌موقعیتی»، همه خویند و خوبی‌ها مثل شعرهای زیبایی در گوش‌ها نچوای می‌شود و همه را در خواب شیرین متمدن بودن فرو می‌برد.

۶- ایرانیان با فرهنگ و نجیب و کشورهای اسلامی نشان دادند که در دوران پساکرونایی باید بر میزگردها و سخنرانی‌ها و کتاب‌ها و ادعاها و گفته‌ها و شنیده‌ها و... در باره اخلاق‌مداری و رفتارهای متمدنانه اجتماعی در کشورهای توسعه یافته با تردیدهای بسیاری نگریست و بر بسیاری از آنها خط بطلان کشید. یک بار دیگر وضعیت خود را مرور کنیم و از پوسته‌های حشرات‌های دشمن ساخته دویست‌ساله و سیدساله، عبور کنیم و خوب بنگریم.

فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی فرصتی هستند برای دیدن و شناختن. گمان نکنیم این رسانه‌های نوپدید برای ما فقط مخاطرات و تهدیدهایی را به ارمغان می‌آورند، بلکه اگر خوب بنگریم، همین شبکه‌های پیچیده رسانه‌ای، محملی هستند برای بازنگری و بازخوانی در آنچه تا کنون از جوامع توسعه‌یافته می‌پنداشتیم و در پرتو این شناخت می‌توانیم خود را نیز بهتر بشناسیم.